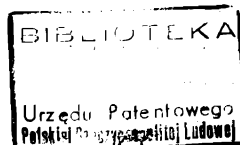

19 grudnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY E05c 1/04

Nr 2606.

Kl. 68 b 1.

Kazimierz Sommerfeld
(Poznań, Polska).

Zamek zabezpieczony.

Zgłoszono 22 maja 1922 r.

Udzielono 25 lipca 1925 r.

Zamek, będący przedmiotem wynalazku, nadaje się do zabezpieczenia sklepów, magazynów, śpichrzów i t. p. i ze względu na parokrotne zabezpieczenie, daje dużą gwarancję bezpieczeństwa przeciw włamaniu.

Rys. 1 przedstawia zamek z zewnątrz.

Rys. 2 jest poziomym rzutem zamku.

Rys. 3, 4, 5 przedstawia szczegóły wykonania.

Rys. 6 i 7 jest rysunkiem klucza.

Zamek składa się z ucha *g* i ucha *e*; ucho *e* złączone jest zawiasem z płytką *c*, przez którą przechodzi czop *d*. Czop *d* (rys. 3, 4) posiada występy *w*, które przy zamkniętem skoblu wchodzi we wcięcia okucia *z*, *z*, przy otwartym zaś — we wcięcia *z*², *z*² na czopie w miejscu o kwadratowym

przekroju, z drugiej strony drzwi osadzona jest zasuwą *m*, opadająca w wycięcie w drzwiach. Koniec tej zasuwki posiada otwór z nacięciem śrubowym, w który wkręcane jest ucho skobla *g*. Czop *d* znajduje się pod wpływem mocnej sprężyny *s*, przyciskającej płytkę *c* do okucia *r*.

Dla otworzenia drzwi potrzeba po zdjęciu zwykłej kłódki zdjąć ucho *e* z ucha *g*, następnie wykręcić ucho *g* z zasuwki. Ponieważ zasuwka *m* związana jest z czopem, czop zaś unieruchomiony zapomocą występów *w*, przeto dla podniesienia zasuwki należy wysunąć nieco czop, tak, by występy *w* wyszły z wcięć *z*, i obrócić o 90° w kierunku skazówki zegara.

Dla wysunięcia czopa używa się ucha *e* łącznie z płytką *c*, jako dźwigni, dla której

podporą służy pręt f , obrotowo umocowany na osi o , a więc pręt f podnosi się do poziomego położenia (wskazanego kropkami i liniami), zaś ucho e opuszcza się pionowo w dół; następnie przyciska się dolny koniec ucha e , przyczem płytkę c wysunie nieco czop z siedzenia, uginając sprężynę s . Dla wytworzenia ścisłego połączenia płytki c z czopem d wsuwa się klucz b w szczelinę między płytką c i okuciem tak, żeby występ czopa wszedł we wcięcie w kluczu, występ zaś klucza wszedł we wcięcie w płytce c .

Po wsunięciu klucza można zwolnić dolny koniec ucha; przekręcając ucho do poziomego położenia, podnosi się tem samem zasuwę m do położenia pionowego i drzwi są otwarte.

Po otwarciu zamknięcia przy pionowo stojącej zasuwie można wyjąć klucz b , przyczem występy w czopa wchodzi w poziome wcięcia z^1, z^2 .

Przy zamykaniu zabezpieczonego za-

mka powtarza się te same czynności tylko w odpowiednio zmienionym kierunku.

Zastrzeżenia patentowe.

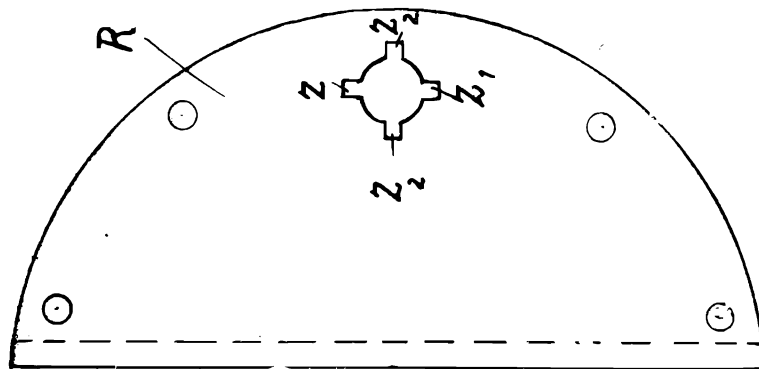
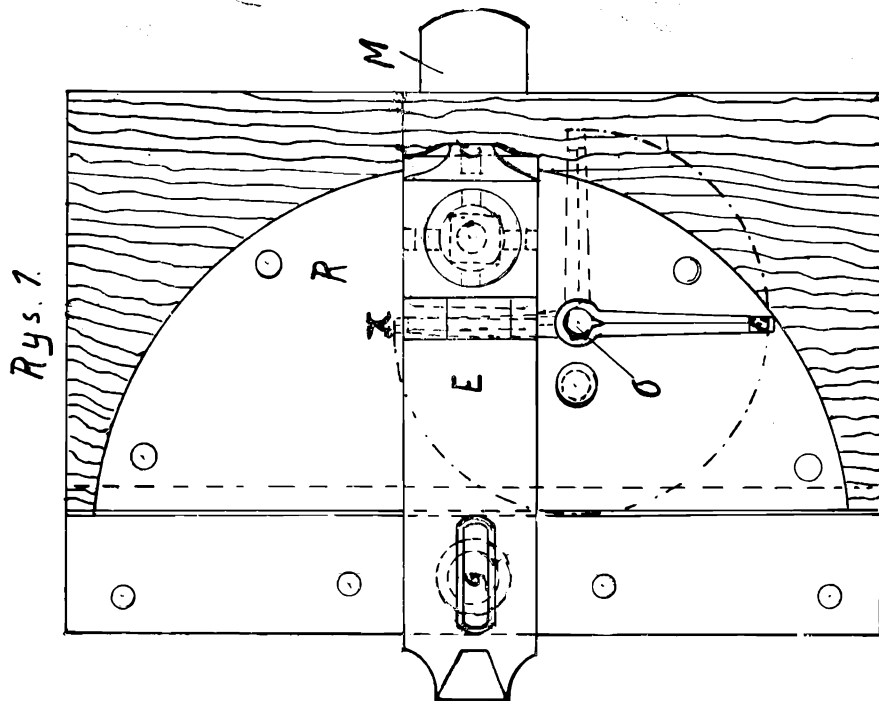
1. Zabezpieczony zamek, którego jedno ucho osadzone na obrotowym czopie podnosi lub opuszcza zasuwę, umieszczoną na tym samym czopie z drugiej strony drzwi, znamienny tem, że ucho pociąga za sobą czop i zasuwę tylko wtedy, gdy po odchyleniu ucha od okucia włożony zostanie klucz, łączący ucho z czopem.

2. Zamek według zastrz. 1, znamienny tem, że czop jego posiada występy, które są wciągane sprężyną we wcięcia w okuciu i że dla obrócenia czopa trzeba go wysunąć tyle, żeby występy wyszły z wcięć.

3. Zamek według zastrz. 1, znamienny tem, że ucho skobla (drugie) tkwiące w o-drzwiach, jest przy zamkniętym zamku wkręcone w opuszczoną zasuwę i dla otwarcenia drzwi skobel musi być wykręcony, przyczem nałożone pierwsze ucho służy zabezpieczeniem od wykręcenia.

Kazimierz Sommerfeld.

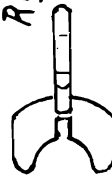
Fig. I.
podz. 1:2.

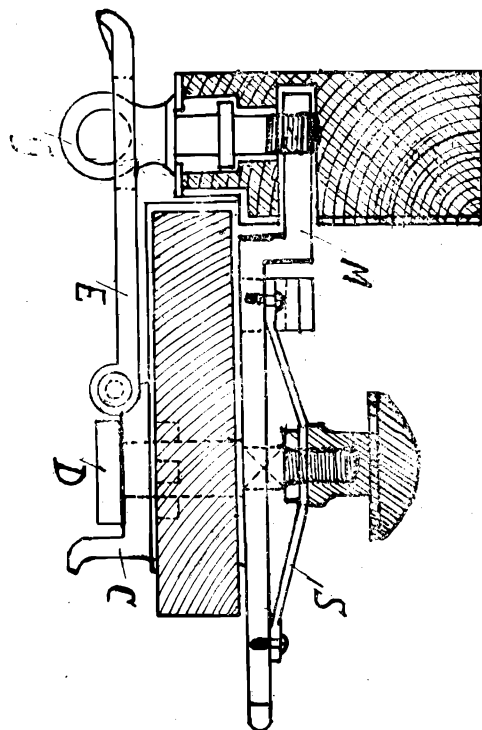

Rys. 6.

Rys. 7.

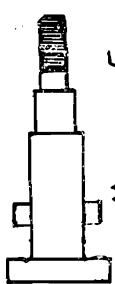

Rys. 2.

Rys. 3.

Rys. 4.

Fig. II.
podz. 1:2.